

[Miljøministeren]

for en mindre udvaskning, men det vil kunne være en indikator for, om omlægningen i landbrugsbedrifterne er slået igennem.

Hvis handlingsplanens målsætninger ikke fuldt ud opnås, må regeringen selvsagt overveje, hvilke supplerende foranstaltninger der i så fald bør iværksættes. Hvor er det, denne handlingsplan udstikker nye principper for vor indsats?

For det første slås det nu fast, at vi ikke længere kan fortynde os ud af problemerne og betragte havet som et gratis rensningsanlæg.

For det andet pålægger vi faste udledningsgrænser for de kommunale rensningsanlæg og kræver, at industrien skal anvende den bedste tilgængelige teknologi ved dens spildevandsrensning.

For det tredje ligestilles landbruget nu med anden produktionsvirksomhed, når det gælder miljøbeskyttelse.

Som afslutning vil jeg sige, at gennemførelsen af denne plan er en opgave af vældige dimensioner for det danske samfund. Det vil kræve en stor økonomisk indsats af den enkelte borger, af erhvervslivet og af myndighederne. Til gengæld vil iværksættelsen af planen være et afgørende vendepunkt i Danmarks miljøpolitik.

På trods heraf må vi imidlertid se i øjnene, at der også vil indtræffe fiskedød i de danske farvande i de næste år, fordi det tager tid at ændre vandmiljøet grundlæggende. Men gennemføres planen i sin fulde konsekvens, også i international henseende, opfylder vi en væsentlig forudsætning for, at vi også efter år 2000 har rent vand og liv i havet omkring Danmark.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt sige tak til miljøministeren for svaret på forespørgslen. Men jeg må nok erkende, at det var meget lidt ud over det, der står i handlingsplanen, ministeren kom frem med.

Ministeren nævnte, at man havde lagt nogle overordentlig realistiske bud på bordet efter drøftelser i regeringen. Ministeren mente, at man opfyldte den dagsorden, som Folketinget pålagde regeringen den 18. november 1986, da vi stod her sidst. Men samtidig siger planen – det har ministeren meget tyde-

ligt bekræftet herfra – at det, der er stillet op, nok ikke kan nås inden for de tidsrammer, som dagsordenen af 18. november 1986 pålagde regeringen.

Jeg synes, det da er en rimelig erkendelse, ministeren er kommet med her, at det ikke kan nås. Det var vi nogle, som jeg tidligere har sagt, der dengang mente.

Ministeren siger, at han vil rette en fejl, fordi der er nogle, der sandelig går og tror, at landbruget slipper med bar frivillighed. Det er korrekt, at der skal være bindende tilslutning til gødningsplanlægningsprogrammer, og at der skal laves bindende regler for grønne marker, bekendtgørelser, der så vidt jeg har forstået, skal udformes af landbrugsministeren.

Hvis man skal sige det lidt firkantet, er det – bortset fra gødningsopbevaringsreglerne, som vi jo har gjort op med én gang – der er bindende i denne plan, ikke til at kontrollere, og det, der er kontrollabelt, er ikke bindende. Jeg skal vende tilbage til, hvorfor det forholder sig sådan.

I sine skøn over virkningerne på udvaskningsreduktionen for landbrugets nitratudledninger har man bevæget sig langt ud over de grænser, der må findes også for optimismen i denne regering. Ja, sine steder er der ikke blot tale om optimistiske skøn i overkanten af det rimelige, der er tale om greb ud i den blå luft, talangivelser, der intet sagligt belæg er for. Uanset hvor store armbevægelser vi er nødt til at betjene os af, når vi skal vurdere tal og mål i planen, er dette for meget af det gode, selv om alting i talstørrelser i denne miljøproblemstilling er relative betragtninger.

Jeg skal kort sige noget om de ting, vi ikke har nogen voldsomt kritiske bemærkninger til.

Cirkulæret om stoppet for de ulovlige udledninger var som ventet mere underholdning end realitet. I 1984 vedtog vi, at ulovligheder i miljøsager skulle stoppes, og det gælder vel stadig væk. Miljøbeskyttelseslovens § 50 a er jo også gældende. Vi forventer, at tilsynsmyndighedernes praksis indretter sig i overensstemmelse med det.

Det er udmærket med bekendtgørelsesudkastet vedrørende faste grænseværdier for udledning af næringssalte og organiske stoffer, ligesom vi kan bifalde, at recipientkvalitetsplanerne for særlig sårbare områder bibe-